

ЗАПОВНЮЄ ЕКЗАМЕНОВАНИЙ

КОД

--	--	--

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Місце для наліпки.

Перевір, чи код на наліпці це

E-100.

Якщо так – приклей наліпку.

Якщо ні – повідом учителя.

Екзамен на атестат зрілості

Формула 2015

ПОЛЬСЬКА МОВА

ЗБІРКА

1

Базовий рівень
Тест

Позначення збірки

ЕРОU-P1-**100**-2405

ДАТА: **7 травня 2024 р.**

ПОЧАТОК: **9:00**

ЧАС ВИКОНАННЯ: **до 255 хвилин**

(всього на написання тесту та твору)

МАКСИМАЛЬНА КІЛЬКІСТЬ БАЛІВ: **20**

ЗАПОВНЮЄ ГРУПА
СПОСТЕРІГАЧІВ

Uprawnienia zdającego do:

dostosowania
zasad oceniania.

Перед початком роботи зі збіркою екзаменаційних завдань

1. Перевір, чи ти отримав/отримала від учителя **дві правильні збірки екзаменаційних завдань**, тобто збірки згідно з **відповідною формулою**, з **відповідного предмета** на **відповідному рівні**, позначені **1** і **2**: одну з тестом, другу з твором.
2. Якщо ти отримав/отримала **неправильні збірки**, то негайно повідом учителя. Не розпакуй їх.
3. Якщо ти отримав/отримала **правильні збірки**, то розпакуй їх, коли вчитель дасть таку вказівку. Ознайомся з інструкцією на сторінці 2.

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy ten arkusz egzaminacyjny (z testem) zawiera 12 stron (zadania 1–11). Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
2. Na pierwszej stronie arkusza oraz na karcie odpowiedzi wpisz swój numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
3. Odpowiedzi zapisz w języku polskim w miejscu na to przeznaczonym przy każdym zadaniu.
4. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
5. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
6. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
7. Możesz korzystać ze słownika ortograficznego i słownika poprawnej polszczyzny.
8. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.

Інструкція для екзаменованого

1. Перевір, чи ця збірка екзаменаційних завдань (з тестом) складається з 12 сторінок (завдання 1–11). Якщо сторінок не вистачає, то повідом про це головному спостерігачеві.
2. На першій сторінці та на бланку відповідей напиши свій номер PESEL і приклей наліпку з кодом.
3. Запиши відповіді польською мовою у відведених для цього місцях біля кожного завдання.
4. Пиши розбірливо. Користуйся кульковою/чорнильною ручкою лише з чорним стрижнем/чорнилом.
5. Не використовуй коректор, помилкові записи чітко закреслюй.
6. Пам'ятай, що записи в чернетці не будуть оцінюватися.
7. Ти можеш користуватися орфографічним словником та словником правильного слововживання.
8. Не пиши жодних символів у частині, відведеній для екзаменатора.

**Zadania egzaminacyjne są wydrukowane
na następnych stronach.**

**Екзаменаційні завдання надруковані
на наступних сторінках.**

Przeczytaj uważnie teksty, a następnie wykonaj zadania umieszczone pod nimi. Odpowiadaj **tylko na podstawie tekstów** i **tylko własnymi słowami** – chyba że w zadaniu polecono inaczej. Udzielaj tyłu odpowiedzi, o ile Cię poproszono.

Уважно прочитай тексти, а потім виконай завдання під ними. Відповідай **лише на основі текстів** і **лише своїми словами**, якщо у завданні не передбачено інше. Дай стільки відповідей, скільки тебе просять.

Текст 1. / Текст 1.

Grzegorz Żuk

Kultura – komunikowanie wartości

Kultura należy do najważniejszych i jednocześnie najbardziej nieokreślonych terminów z zakresu nauk o człowieku. Jest rozmaicie definiowana, wszechobecna, kojarzona z każdą, nie tylko z intencjonalną, czynnością człowieka. Do twórczych poszukiwań pobudza naukowców reprezentujących wiele dziedzin wiedzy humanistycznej i społecznej: filozofów, socjologów, historyków, filologów, językoznawców, etnologów, archeologów, antropologów, psychologów, pedagogów, politologów, medioznawców, kulturoznawców i zapewne wielu, wielu innych.

Słowo „kultura” wywodzi się od łacińskiego *cultus*, co oznacza ‘uprawa’, ‘pielęgnowanie’, i początkowo odnosiło się tylko do uprawy roli – *cultura agri*. Jeszcze w czasach starożytnych to określenie zaczęło funkcjonować w znaczeniu wtórnym, metaforycznym, i było rozumiane jako ‘sposób życia’, ‘wykształcenie’, ‘wychowanie’, ‘ogłada’, ‘uszlachetnienie’. Występuje także w wyrażeniu *cultura animi*, co można określić jako ‘kultura ducha’ czy ‘pielęgnowanie ducha’. Gdyby odwołać się do źródeł, do rolniczego pochodzenia słowa „kultura”, to zawarta w nim jest ludzka potrzeba uprawiania, pielęgnowania i troski.

Kultura jest właściwa każdemu człowiekowi, wspólna wszystkim ludziom, wyróżnia nas spośród innych stworzeń. Towarzyszy nam – jak świadczą odkrycia archeologiczne – od zarania dziejów. Obejmuje to wszystko, co człowiek stworzył wysiłkiem swej woli, rozumu i pracy: zarówno w sensie umysłowym czy artystycznym, jak i technicznym.

Edward T. Hall, amerykański antropolog, twierdzi, że kultura jest po prostu komunikacją. Wspólnotowy charakter fundamentu kultury, czyli języka, podkreśla Hans-Georg Gadamer, który uważa, że „mówić – to mówić do kogoś”. Kultura tworzy się w nieustannej interakcji między ludźmi, kształtuje wspólnotę i każdego człowieka.

Z kolei Jadwiga Mizińska zauważa, że już w starożytności stały się dwa skrajne style myślenia i komunikacji – pionowy (arystokratyczny) i poziomy (demokratyczny). Pierwszy z nich funkcjonował w Egipcie, a jego symbolem może być egipska piramida. Polegał on na budowaniu opozycyjnej sytuacji komunikacyjnej góra – dół, gdzie z wyróżnionej aksjologicznie¹ góry zajmowanej przez faraona sływały na dół, do ludu, komunikaty, rozkazy i decyzje. Z czasem zaczęły kształtować się w Grecji styl oparty na dialogu, na równej pozycji jego uczestników, którzy mogli rozmawiać twarzą w twarz w miejscu obecnie symbolicznym dla demokracji, za które jest uważana agora². W ten sposób kultura monologu przekształciła się w kulturę dialogu, powstał nowy styl porozumiewania się między ludźmi.

Ten wniosek utwierdza w przekonaniu, że dla tworzenia kultury niezbędna jest komunikacja, i to w formie zależnej od warunków panujących w danej społeczności. Od dominacji monologu lub dialogu w danej kulturze, nie tylko współczesnej, zależy w znacznej mierze składające się na nią dziedzictwo.

Tworzenie kultury i nieustanne w niej uczestnictwo nie pozwala obumrzeć temu pierwiastkowi w człowieku, który odróżnia go od innych ssaków. W akcie tworzenia kultury człowiek dokonuje samopoznania. Wspólnotowy charakter tworzenia i odbioru kultury jest odzwierciedleniem jej żywego i organicznego charakteru. Za pomocą kultury człowiek porusza się w przestrzeni wielkiej ludzkiej wspólnoty, a przez swoją aktywność pragnie skomunikować się zarówno z drugim człowiekiem, jak i z samym sobą. Przestrzeń życiowa człowieka nie ogranicza się do działalności i kontemplacji „tu i teraz”. Przez pragnienie uczestnictwa we wspólnocie przekracza on granice czasu, gdy uczestniczy w dziedzictwie poprzednich pokoleń i projektuje przyszłość osobistego i społecznego rozwoju. W takim rozumieniu kultura rzeczywiście może być zdefiniowana jako komunikacja, a przede wszystkim – jako forma komunikowania wartości.

Na podstawie: Grzegorz Żuk, *Edukacja aksjologiczna. Zarys problematyki*, Lublin 2016.

¹ Aksjologiczny – związany z systemem wartości.

² Agora – rynek w miastach greckich, będący ośrodkiem życia politycznego, religijnego, czasem handlowego; tu: miejsce, w którym toczą się dyskusje ważne dla jakiejś społeczności.

Zadanie 1. (0–1) / Завдання 1.(0–1)

Oceń prawdziwość podanych stwierdzeń odnoszących się do tekstu Grzegorza Żuka. Zaznacz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

Оціни правильність наведених тверджень, що стосуються тексту Гжеґожа Жука. Зазнач P, якщо твердження правильне, або F – якщо воно помилкове.

1.	Z prowadzonych w tekście rozważań wynika, że termin „kultura” jest jednoznaczny.	P	F
2.	W tekście rozpatruje się zagadnienie kultury zarówno z perspektywy starożytnej, jak i z perspektywy współczesnej.	P	F

Zadanie 2. (0–2) / Завдання 2. (0–2)

Na podstawie tekstu Grzegorza Żuka podaj dwie zalety kultury.

На основі тексту Гжеґожа Жука наведи дві переваги культури.

.....

.....

.....

.....

Zadanie 3. / Завдання 3.

Przeczytaj poniższy fragment utworu literackiego.

Прочитай наведений уривок з літературного твору.

„Wszystkich was – kończył Klucznik – biorę tu na świadki,
Czy Robak nie powiadał, że wprzód nim przyjmiecie
W dom wasz Napoleona, trzeba wymieść śmiecie?
Słyszeliście to wszyscy, a czy rozumiecie?
Któż jest śmieciem powiatu? Kto zdradziecko zabił
Najlepszego z Polaków, kto go okradł, zgrabił?
I jeszcze chce ostatki wydrzeć z rąk dziedzica?
Któż to? Mamże wam gadać?”

„A jużci Soplica –
Przerwał Konewka – to łotr!” – „Oj, to ciemężyciel!” –
Pisnął Brzytewka. – „Więc go kropić!” – dodał Chrzyciel.
„Jeśli zdrajca – rzekł Buchman – więc na szubienicę!”
„Hejże! – krzyknęli wszyscy – hajże na Soplicę!”

Lecz Prusak śmiał podjąć się Sędziego obrony
I wołał z wzniesionymi ku szlachcie ramiony:
„Panowie Bracia! aj! aj! a na Boskie rany!
Co znowu? Panie Klucznik, czy Waść opętany?
Czy o tym była mowa? że ktoś miał wariata,
Banita bratem, to co? karać go za brata!
To mi po chrześcijańsku! Są tu w tym konszachty
Hrabiego. – Żeby Sędzia był ciężki dla szlachty,
Nieprawda! dalibógże! To wy tylko sami
Pozywacie go, a on zgody szuka z wami,
Ustępuje ze swego, jeszcze grzywny płaci [...]”.

Zadanie 3.1. (0–1) / Завдання 3.1. (0–1)

Podaj autora i tytuł utworu, z którego pochodzi zacytowany fragment.

Запиши автора та назву твору, з якого взято наведений уривок.

Autor:

Tytuł:

Zadanie 3.2. (0–1) / Завдання 3.2. (0–1)

Czy zacytowany fragment utworu literackiego jest przykładem pionowego czy poziomego stylu komunikacji? W uzasadnieniu odpowiedzi odwołaj się do podanego fragmentu utworu oraz do artykułu Grzegorza Żuka.

Прочитований уривок з літературного твору – це приклад вертикальної чи горизонтальної комунікації? В обґрунтуванні відповіді звернися до наведеного уривка з твору та до статті Гжеґожа Жука.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 4. (0–2) / Завдання 4. (0–2)

Spośród podanych określeń (A–E) wybierz i zaznacz trzy, które charakteryzują język tekstu Grzegorza Żuka.

З наведених рис (А–Е) вибери і зазнач три, які характеризують мову тексту Гжеґожа Жука.

- A. stosowanie wyliczeń
- B. wykorzystywanie wykrzyknień
- C. posługiwanie się przysłowiami
- D. używanie terminów naukowych
- E. przytaczanie znaczeń wyrazów obcych

Zadanie 5. (0–1) / Завдання 5. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz i zaznacz właściwą odpowiedź.

Закінчи речення. Вибери і зазнач правильну відповідь.

We fragmencie tekstu Grzegorza Żuka Słowo „kultura” wywodzi się od łacińskiego cultus, co oznacza ‘uprawa’ [...] dominuje funkcja

- A. informatywna.
- B. ekspresywna.
- C. impresywna.
- D. poetycka.

Trudności w zdefiniowaniu artystów mogą być również związane z napięciem wynikającym z uznania dóbr i usług kultury za wytwory swego rodzaju finezyjnego rzemiosła, którego praktykowanie wymaga przede wszystkim specyficznych umiejętności manualnych, czy też głównie za rezultat wyobraźni i poszukiwań intelektualnych, dla których praktyczne umiejętności odgrywają drugoplanową rolę.

W tym kontekście trzeba wziąć pod uwagę długofalowe zmiany w pozycji społecznej artysty oraz równoległą ewolucję postaw wobec sztuki oraz istoty działań artystycznych, zachodzące od końca średniowiecza. W ciągu ostatnich pięciu wieków status artysty ewoluował od postrzegania go jako rzemieślnika o ukierunkowaniu artystycznym, wykonującego zawód pożądaną, ale służebny i nie zawsze cieszący się prestiżem społecznym, poprzez pojmowanie artysty jako wyjątkowego, kreatywnego geniusza, następnie neurotycznego outsidera przynależącego do artystycznej cyganerii, po współczesne ujęcia postmodernistycznego celebryty i kreatywnego przedsiębiorcy. Tym zmianom towarzyszyło najpierw przeniesienie środka ciężkości z umiejętności i doświadczenia zawodowego na kwestie oryginalności i indywidualności form wyrazu, a obecnie – na potrzebę aktywnego angażowania się w odpowiednią, marketingowo efektywną prezentację siebie i swoich dzieł, na kształtowanie, a jednocześnie odpowiadanie na gusta publiczności, na wpisywanie się w oczekiwania arbitrow gustu oraz na zapewnianie odbiorcom możliwości przyjemnego spędzania czasu i rozrywki.

Wyzwaniem dla pojmowania, kim jest artysta i jaka jest jego rola w społeczeństwie, jest też rosnąca, nie tylko w ostatnich latach, popularność tej ścieżki kariery zawodowej. Wiąże się to z dewaluacją¹ pojęcia „artysta” i jego wyjątkowości, a w konsekwencji – z traktowaniem osób uprawiających sztukę jako wykonujących konkretny zawód.

W innym ujęciu zauważa się, że zwiększające się grono pretendentów do tytułu artysty – jako konsekwencja m.in. oderwania się twórców od mecenasów bezpośrednio zamawiających dzieła sztuki, a także rozpowszechniania się wolności tworzenia i zmian technologicznych umożliwiających rozwój nowych prądów w sztuce – sprawia, że wiele osób tworzy, ale nie utrzymuje się z działalności artystycznej, jak również nie trafia ze swoją twórczością do szerszego grona odbiorców.

Na podstawie: Jarosław Działek, Monika Murzyn-Kupisz, *Artyści jako specyficzna grupa społeczna i zawodowa*, [w:] *tychże, Artyści w przestrzeni miejskiej Krakowa i Katowic*, Kraków 2017.

¹ Dewaluacja – obniżenie się wartości, znaczenia czegoś.

Zadanie 7. (0–2) / Завдання 7. (0–2)

Spośród podanych pytań (A–E) wybierz i zaznacz dwa, na które odpowiedź zawarto w tekście Jarosława Działka i Moniki Murzyn-Kupisz.

З наведених питань (A–E) вибери і зазнач два, відповіді на які містяться в тексті Ярослава Дзялека та Моніки Мужин-Купіш.

- A. Kiedy artysta potrzebuje mecenasa sztuki?
- B. W której epoce bycie artystą było nieopłacalne?
- C. Jakie znaczenia może przyjmować słowo „artysta”?
- D. Na czym polega redagowanie hasła słownikowego „bohema”?
- E. Czy zawód artysty jest coraz bardziej popularny?

Zadanie 8. (0–2) / Завдання 8. (0–2)

Na podstawie tekstu Jarosława Działka i Moniki Murzyn-Kupisz podaj trzy cechy, które na przestrzeni wieków pozwalały uznać jednostkę za przynależną do grupy artystów. На основі тексту Ярослава Дзялека та Моніки Мужин-Купіш наведи три риси, які протягом століть дозволяли встановити приналежність індивідуума до групи митців.

.....

.....

.....

.....

Zadanie 9. (0–2) / Завдання 9. (0–2)

Na podstawie ostatniego akapitu tekstu Jarosława Działka i Moniki Murzyn-Kupisz podaj przyczynę i skutek zwiększania się grona pretendentów do tytułu artysty. На основі останнього абзацу тексту Ярослава Дзялека та Моніки Мужин-Купіш вкажи причину і наслідок збільшення кількості претендентів на звання митця.

Przyczyna:

.....

Skutek:

.....

Zadanie 10. (0–1) / Завдання 10. (0–1)

Z 3. akapitu tekstu Jarosława Działka i Moniki Murzyn-Kupisz wypisz synonim wyrazu *zawód*. З третього абзацу тексту Ярослава Дзялека та Моніки Мужин-Купіш випиши синонім до слова «zawód».

.....

Zadanie 11. (0–2) / Завдання 11. (0–2)

Które ze sformułowań zacytowanych z tekstu Jarosława Działka i Moniki Murzyn-Kupisz to przykłady słownictwa neutralnego, a które – wartościującego? Wpisz każde ze sformułowań w odpowiednie miejsce w tabeli.

Які зі словосполучень, взятих з тексту Ярослава Дзялека та Моніки Мужин-Купіш, є прикладом нейтральної лексики, а які – емоційно забарвленої? Запиши кожне зі словосполучень у відповідному місці в таблиці.

formalne wykształcenie

finezyjne rzemiosło

długofalowe zmiany

zawężenie pojęcia

kreatywny geniusz

Słownictwo neutralne	Słownictwo wartościujące

BRUDNOPIS (*nie podlega ocenie*)
ЧЕРНЕТКА (*не підлягає оцінюванню*)

JEZYK POLSKI

Poziom podstawowy

Test

Formuła 2015

JEZYK POLSKI

Poziom podstawowy

Test

Formuła 2015

JEZYK POLSKI

Poziom podstawowy

Test

Formuła 2015

ПОЛЬСЬКА МОВА

Базовий рівень

Тест

Формула 2015

ПОЛЬСЬКА МОВА

Базовий рівень

Тест

Формула 2015

ПОЛЬСЬКА МОВА

Базовий рівень

Тест

Формула 2015